

PRAVO NA MINIMALNU ZARADU ZA STANDARDNI UČINAK I PUNO RADNO VREME**Zakon o radu****član 111**

Sukcesivno potraživanje

Sentenca:

Zaposleni ima pravo na minimalnu zaradu, ali za standardni učinak i puno radno vreme, a ne za period u kome na rad nije dolazio i tokom koga nije radio. Zarada je sukcesivno potraživanje koje se isplaćuje u obrocima i samo po osnovu rada. Postojanje samog radnog odnosa, bez rada i dolaska na posao, nije dovoljno da se ostvari pravo na isplatu zarade, a to važi i za isplatu minimalne zarade.

Iz obrazloženja:

"Prema stanju u spisima, predmet tužbenog zahteva je isplata minimalnih zarada, u ukupnom iznosu od 484.568,00 dinara za radnike tuženog, koji su bili angažovani nakon otvaranja stečajnog postupka nad tuženim, od strane stečajnog upravnika za obavljanje određenih poslova. Prvostepeni sud je utvrdio da su tužioci sa tuženim zaključili ugovore o radu, zasnivajući radni odnos sa punim radnim vremenom, počev od 1.2.2006. godine, te da je, od dana angažovanja, tuženi, kao poslodavac, izmirivao sve obaveze, ali da je, nakon isplate za avgust mesec 2007. godine, prestao da isplaćuje zaradu. Članom 8. zaključenih ugovora o radu predviđeno je da zaposleni ima pravo na zaradu koja se isplaćuje u skladu sa Zakonom o stečajnom postupku (dalje. ZSP). Članom 11. ugovora je predviđeno da zaposlenom prestaje radni odnos otkazom Ugovora o radu od strane stečajnog upravnika i pre isteka vremena za koje je zasnovan. Radni odnos, shodno članu 1. navedenog ugovora, zasnovan je na određeno vreme, u trajanju do završetka poslova određenih od strane poslodavca u skladu sa ZSP. Prvostepeni sud je zaključio da tužioci osnovano potražuju novčani iznos na ime minimalne zarade, kao i doprinose koji prate navedenu zaradu kod Fonda penzijskog invalidskog osiguranja zaposlenih, s obzirom da imaju status zaposlenih lica po osnovu zaključenih ugovora o radu, a navedeni ugovori nisu otkazani.

Prvostepena presuda ima nedostataka, zbog kojih se ne može ispitati pravilnost pravilne primene materijalnog prava. U presudi nisu dati razlozi o bitnim činjenicama, pre svega o činjenici da li su tužioci u spornom periodu obavljali rad, s obzirom da je bitna činjenica za ostvarenje prava na minimalnu zaradu radno angažovanje tužilaca, koju činjenicu prvostepeni sud nije cenio.

Odredbom člana 104. stav 1. Zakona o radu (dalje: Zakon) propisano je da zaposleni ima pravo na odgovarajuću zaradu, koja se utvrđuje u skladu sa zakonom, opštim aktom i ugovorom o radu.

Odredbom člana 105. st.1. i 2. Zakona propisano je da se zarada iz člana 104. sastoji od zarade za obavljeni rad i vreme provedeno na radu, zarade po osnovu doprinosa zaposlenog, poslovnom uspehu poslodavca, te drugih primanja po osnovu radnog odnosa, u skladu sa opštim aktom i ugovorima o radu.

Osnovano tuženi u žalbi ukazuje da tužioci, do zaključenja glavne rasprave, nisu dokazali da su, tokom perioda za koji traže zaradu, stvarno obavljali svoje radne zadatke, ustanovljene ugovorom o radu.

Zaposleni ima pravo na minimalnu zaradu, ali za standardni učinak i puno radno vreme, a ne za period u kome na rad nije dolazio i tokom koga nije radio. Zarada je sukcesivno potraživanje, koje se isplaćuje u obrocima i samo po osnovu rada. Postojanje samog radnog odnosa, bez rada i dolaska na posao, nije dovoljno da se ostvari pravo na isplatu zarade, a to važi i za isplatu minimalne zarade.

Odredbom člana 111. Zakona propisano je da zaposleni ima pravo na minimalnu zaradu, ali za standardni učinak i puno radno vreme, odnosno radno vreme koje se izjednačava za punim radnim vremenom.

U ponovnom postupku prvostepeni sud će dati jasne razloge o bitnoj činjenici, da li su tužioci obavljali rad u spornom periodu, pa, ukoliko utvrdi da tužioci nisu radili u spornom periodu, ceniće da li su ostvarili pravo na naknadu štete u visini minimalne zarade, pod uslovom da postoji osnov, uslov i odgovornost poslodavca za štetu, koja je nastala na radu ili u vezi sa radom. Nakon postupanja na napred naveden način, prvostepeni sud će doneti novu odluku o tužbenom zahtevu, uz pravilnu primenu materijalnog prava, u kojoj će ponovo odlučiti i o troškovima postupka."

(Rešenje Privrednog apelacionog suda, Pž. 14578/2010 od 26.10.2011. godine)